

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

ศพควรรออยู่วัดไหน

ก่อนจึงหัน

วันไหนตอนเวลาจะปิดกวาดฝนตกก็ไม่ต้องปิดกวาดกันนะ ลานวัดนี้ เวลาฝนตกไม่ต้องปิดกวาด ตอนไหนมันว่าง เช่นตอนเช้ามันแห้งก็กวาดเสีย อย่างที่เราเห็นเมื่อเช้านี้ เมื่อวานนี้กวาดไม่ได้เราได้ออกมาบอก เตี่ยพระจะมากวาด ตอนเช้าอย่างเมื่อเช้านี้มันแห้งแล้วก็กวาดเก็บเรียบร้อยดูสวยงาม นี่ละเราทำอะไรให้สวยงาม ๆ ทั้งนั้น ทำคนทำพระให้สวยงามก็สวยงาม ดุชิที่นั่งอยู่ในนี้มาจากแห่งหนตำบลใดบ้าง ชาติชั้นวรรณะใดบ้าง เหมือนดอกไม้พันธุ์ต่างๆ เอามาประดับประดาพร้อมกันเข้าแล้ว ประดับประดาสวยงามด้วยกันทั้งนั้น จะเป็นพันธุ์ใดก็ตามดอกไม้ นำมาร้อยเข้ากันแล้วประดับประดาต่างๆ จากดอกไม้พันธุ์ต่างๆ รวมกันแล้วดูสวยงาม

อันนี้ก็เหมือนกันชาติชั้นวรรณะใดไม่สำคัญ นั่นละคือดอกไม้พันธุ์ต่างๆ เอามารวบรวมร้อยกรองเข้าหากัน คือเอาธรรมวินัยเป็นเครื่องร้อยกรอง แล้วมองดูจะสวยงามไปหมด ดอกไม้ทั้งหลายกลีบกลีบจะสวยงามขนาดไหนก็ไม่น่าดูเลย เมื่อรวมกันเข้าประดับประดาตกแต่งแล้วสวยงามทั้งนั้น นี่พระเราคนเรามาจากชาติชั้นวรรณะใด เหมือนดอกไม้ต่างพันธุ์เอามารวมกัน องค์ไหนก็ตาม ๆ หลักธรรมวินัยเป็นเครื่องร้อยกรองให้สวยงาม ถ้ามีหลักธรรมวินัยเป็นอันเดียวกันแล้วมองดูงามตา มองดูพระก็งามตา มองดูสิ่งเกี่ยวข้องกับพระนั้นก็งามตา คือสวยงามมีระเบียบ สะอาดสะอ้านน่าดู ออกจากผู้ประดับประดาตกแต่ง จัดให้สวยงาม ๆ ได้

จิตใจของเรามันเที่ยวเรียราดสาตกระเจาไปตามอารมณ์ต่างๆ ทั้งสกปรกทั้งดี ส่วนมากมีแต่สกปรก เอาธรรมเข้าไปกลั่นกรองซักฟอกให้เรียบร้อยก็สวยงามภายในใจ ออกมาทางกิริยามารยาทก็สวยงามไปหมด ให้พากันจำ นี่ตั้งใจมาศึกษา คัดดูชิ จากชาติชั้นวรรณะใด ประเทศใดเมืองใดเป็นของเล่นเมื่อไร อุตส่าห์พยายามมานี้ผมก็เห็นใจ แนะนำสั่งสอนเต็มกำลังความสามารถ จึงขอให้ทุก ๆ ท่านฟังดูให้ถึงใจ การดูก็ดี การฟังก็ดี ให้มีสติฟัง พิจารณาไตร่ตรอง แล้วจะได้เหตุได้ผลหลักเกณฑ์เข้ามาสู่ใจของเรา

ถ้าสักแต่ว่าฟัง สักแต่ว่าอยู่ สักแต่ว่าไป ไซ้ไม่ได้นะ ใครอยู่ได้ทั้งนั้น แม้แต่สัตว์เขาก็อยู่ได้ตามสภาพของเขา มนุษย์เราก็อยู่ได้ตามสภาพของตน ถ้าไม่มีกฏมีระเบียบเป็น

เครื่องสวยงามของมนุษย์แล้วมนุษย์นี้เลวกว่าสัตว์ ให้พากันปฏิบัติ หลักธรรมวินัยเท่านั้นที่
 กลั่นกรองสัตว์โลกให้มีความสงบร่มเย็นสวยงามครอบโลกธาตุ ถ้ามีธรรมเข้าแทรกแล้ว
 สวยงามไปทั่วแดนโลกธาตุ ถ้าไม่ใช่ธรรมแล้วจะแต่งเนื้อแต่งตัว ประดับประดาทุกสิ่งทุก
 อย่าง หอปราสาทราชมณเฑียร ประดับประดาให้สวยงามหมดมันก็สวยงามแต่อิฐแต่ปูน
 แต่สีแต่แสงของตึกรามบ้านช่องนั้นแหละ ไอ้ตัวคนที่เข้าไปอยู่ในตึกในร้านที่ประดับประดา
 ตกแต่งแล้วนั้น จะแต่งตัวให้สวยงามขนาดไหนมันก็ได้ไม่สวยงาม เพราะจิตใจสกปรก ไป
 อยู่ที่ไหนสกปรกหมด

เหมือนกงมูตรกงคุณ เอาไปไว้ภาชนะทองคำ เป็นยังงิกงมูตรกงคุณดูได้ไหม
 นี้ละถ้าล้างกงมูตรกงคุณแล้วไปอยู่ที่ไหนสกปรกหมด คนเราพระเจ้าไปอยู่ที่ไหนถ้าทำตัว
 ไม่ดี ก็เป็นมูตรเป็นคุณ ไปอยู่วัดใดสถานที่ใดกับผู้ใด เพื่อนฝูงก็รังเกียจ ไม่อยากคบค้า
 สมาคม นี่คือทำตัวสกปรก ถ้าทำตัวให้สวยงามด้วยหลักธรรมหลักวินัยแล้วไปที่ไหน
 สวยงาม แม้แต่เนรตัวเล็ก ๆ ก็ยังน่ารัก อย่างพระในตำราท่านว่า ไปเห็นเนรน้อย เนรน้อย
 องค์นั้นสำเร็จพระอรหันต์นี่นะ ดูอะไรสวยงามไปหมด พระก็อดสงสารไม่ได้ก็ไปลูบคลำหัว
 เป็นยังงิอีลุงไม่อยากสึกเหรอ เห็นไหมละ เนรก็ตอบด้วยความสุภาพเรียบร้อย ไม่อยาก
 สึกครับ

ไอ้ผู้ที่เป็นพระโกโรโกโส เนรนั้นเป็นเนรอรหันต์ เนรสวยงามไหมละ
 ภายในใจก็สวยงาม กิริยามารยาทก็สวยงาม จนกระทั่งพระตาบอดไปลูบคลำหัว ไม่อยาก
 สึกหรืออีลุง มันเป็นยังงิละมันน่ารักไหม ไอ้ตัวโกโรโกโสมาทราบโทษทีหลังก็ขอโทษ นั้น
 องค์นี้ก็กลับเป็นองค์ดีขึ้นมา เพราะฉะนั้นให้ทุกองค์ ๆ ตกแต่งตัวเองด้วยสติปัญญา
 ประกอบกันกับหลักธรรมหลักวินัย จะสวยงามทุกแห่งทุกหน ไปที่ไหนอิริยาบถใดสวยงาม
 ทั่งนั้นละ

ถ้ามีธรรมแทรกอยู่ ๆ นอนก็สวยงาม นั่งก็สวยงาม พุดก็มีเหตุมีผล หลักเกณฑ์
 สวยงาม เคลื่อนไหวไปมามีความสุขสวยงามล้วน ๆ ติดตัว ๆ นี้ละท่านมีธรรม ให้พากันตั้งอก
 ตั้งใจศึกษาทุกอย่าง เข้ามาเพื่ออะไร เพื่อจะมาศึกษาอบรมจากครูจากอาจารย์ จะฟังแต่
 เสียงลมปากไม่ได้ละ ลมปากนี้สอนว่ายังงิ สอนให้มีการประพฤติปฏิบัติดี ขั้ววัตรปฏิบัติ
 ทุกอย่างให้เรียบร้อยสวยงาม ให้เราดูทั้งขั้ววัตรปฏิบัติ นี้ละคือความสวยงามของพระที่มา
 ศึกษาอบรม จะได้ของดีไปใช้ ๆ จำไว้ละ พระวันนี้ดูเหมือน ๓๘ เหรอ (๓๘ ครับผม) เออ
 พระวัดนี้เพิ่ม ๓๘ ไม่นั่นอน

สำหรับวัดป่าบ้านตาดนี้ ส่วนมากพระจะถูกจริตนิสัยทางผ่อนอาหารแล้วก็อดอาหาร การผ่อนอาหาร-อดอาหารไม่ใช่เพื่อความตรัสรู้ธรรมๆ นะ เป็นอุปกรณ์เครื่องดำเนินสะดวกในการบำเพ็ญภาวนา เราจะเห็นได้ชัดๆ เอ้าเราฉันมาก ๆ ลองดูซิ ฉันมาก ๆ แล้วมีแต่ความขี้เกียจขี้คร้าน นอนก็มาก ความขี้เกียจก็มาก นี่ละผลแห่งการฉันมาก ๆ ไม่รู้จักประมาณ ที่นี้ฉันแต่น้อยตั้งสติได้ดี ประคองความเพียรได้ดี อดเข้าไปอีกก็ยิ่งดีกว่ากัน นี่หมายถึงจริตนิสัยผู้ที่ถูกอุบายวิธีการฝึกตนในทางนี้ เช่นอย่างเนสัชชี อดนอนไม่ใช่จะดีทุกอย่าง อดก็ไหนไม่ถูกก็ไม่เอา อดก็ไหนถูกก็เอา

อย่างผ่อนอาหาร-อดอาหารก็เหมือนกัน อะไรรู้วิธีการใดๆ ที่จะถูกกับการประกอบความเพียรได้สติตั้งขึ้นมาในใจด้วยวิธีการนั้น นั่นละวิธีการที่ถูก ที่ว่าอดอาหาร เนสัชชิตอดนอน ผ่อนอาหารเหล่านี้ไม่ใช่เป็นเรื่องตรัสรู้แน่ แต่เป็นอุบายวิธีการ อุปกรณ์เครื่องหนุนการปฏิบัติของตนให้ประคองความเพียรได้ดี และบรรลุธรรมขึ้นมาได้ ด้วยอุบายวิธีการที่หนุนนั้นถูกต้องดีงาม ไหวพิกัดจำเอาไว้นะ ที่นี้ให้พร

หลังจ้งหัน

ทองคำกำลังไหลและชิมซาบเข้ามาเรื่อยๆ เวลานี้ ก็คงไม่นานจะครบหนึ่งตัน เวลาที่เราได้แล้วรวมทั้งที่เกินไปจาก ๑๐ ตันแล้วนั้น ๓๑๒ กิโลครึ่ง ส่วนเกินนี้ก็นับเข้าไปเพื่อหนึ่งตันอันนี้เอง และรวมทั้งหมดเวลานี้ได้แล้ว ๓๕๒ กิโลแล้ว วานขึ้นนี้ส่งไปกรุงเทพฯ ประมาณ ๒๐ กิโล ที่ส่งไปกรุงเทพฯ เมื่อก่อนรวมเข้ากับจำนวนที่เพิ่มของ ๑๐ ตัน วันนั้นเรากำหนดตายตัวว่า ๑๐ ตัน แต่เวลาเข้ามาบแล้วเป็น ๑๐ ตันกับ ๓๑๒ กิโลครึ่ง เราก็นับจำนวน ๓๑๒ กิโลครึ่งต่อไปจนครบ ๑ ตัน เวลานี้รวมทั้งหมดแล้วได้ใหม่ได้เก่าเป็น ๓๕๒ กิโลแล้ว คือไม่นาน มันค่อยขยับขึ้นไปเรื่อยๆ

อันนี้หลวงตากีเรียนให้ทราบแล้วหลวงตาไม่ขอ บอก เวลาขอ เวลาทูป เวลาตี ชู เข็ญก็ทำมาแล้ว ๖ ปี เข้าใจเธอ ที่นี้เปลี่ยนจากนั้นไปแล้วเพราะถึงจุดที่มุ่งหมายแล้ว อันนี้ขอให้พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบเรื่องความสำคัญแห่งหัวใจของชาติไทยเรา คือคลังหลวง เวลานี้ยังบกพร่องอยู่จำนวนเท่านั้น ที่พวกเราทั้งหลายมีความต้องการ โดยหลวงตาเป็นหัวหน้า ว่าจุดที่บกพร่อง บกพร่องหนึ่งตัน เอาว่าอย่างนี้เลยนะ คือมันเป็นคี่ๆ ถ้าสมมุติ ๗ เสียบ้างมันไม่ ๘ หรือ ๙ เสียบ้างมันไม่ ๑๐ ที่นี้สมมุติว่า ๗ นี้ก็เอาไปเป็นคู่ให้เป็น ๘ เสียนี้เราต้องการจุดนี้ ให้ได้ ๑๐ ตัน เวลานี้ ๑๐ ตันกว่าแล้ว

เราจะได้อีก ๑ ตัน ก็เรียกว่า ๑๑ ตัน ถึงจะคือที่เราเข้าไป ก็ไปคู่ส่วนใหญ่ในคลังหลวง จึงได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบเป็นแต่เพียงบอกว่าไม่ขอ ไม่ขู ไม่ทุบ ไม่ตีกระเป้านั้นกระเป้านี้เหมือนแต่ก่อน แล้วแต่พี่น้องทั้งหลายเห็นความสำคัญของหัวใจแห่งชาติไทยของเรา คือคลังหลวง เวลานี้ความเกี่ยวโยงมาจากโครงการช่วยชาติที่จะลงจุดยุติ ก็คือจะเป็น ๑๑ ตันนั้นแหละ แต่หนึ่งตันนี้เราไม่ได้พูด เพราะเวลาเราไปดูคลังหลวง โอ้ย มันคับหัวอกนะ ในคลังหลวงมีทองคำเท่าไร มีทองคำเท่านั้น ใจวูบเลย มีน้อย แล้วก็ก็เป็นคืออีกด้วย นี่ไอ้ค้อนนี้มาปักเข้าไปอีก เลยพูดไม่ออกสำหรับคี่ พูดตั้งแต่จำนวน ๑๐ ตัน เราจะพยายามให้ได้ ๑๐ ตัน เพราะว่าทองคำคราวนี้รู้สึกบกพร่องมาก

ถ้าไม่ได้คราวนี้จะไปได้คราวไหน คิดแล้วไม่ได้ คราวนี้เป็นคราวที่จะได้ เพราะฉะนั้นจึงได้พาพี่น้องชาวไทยเราได้ช่วยกันตะเกียกตะกายมาได้ทองคำตั้ง ๑๐ ตัน ครั้นแล้วก็ไป ๑๐ ตัน ๓๑๒ กิโลกรัม เพราะฉะนั้นเราจึงได้พูดต่อไป ไอ้จุดบกพร่องที่ปักหัวใจเราอยู่ ที่นี้เริ่มละ พอมีลมหายใจแล้วเอาละที่นี้ ทองเรายังขาดเป็นคืออยู่ มันไม่คู่ ขาดอยู่หนึ่งตัน ถ้าได้อันนี้มาเป็นคู่คือหนึ่งตันนี้แล้วจะพอใจ เพราะฉะนั้นจึงได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า ทองคำเราที่จะเป็นคู่เวลานี้ยังขาดอยู่หนึ่งตัน แต่ในขณะนี้ได้แล้ว ๓๕๒ กิโล ขาดอยู่ ๖๐๐ กิโลกว่า นี่ละจะค่อยไหลเข้ามาๆ ในกาลอันควรเวลาอันควรที่เรายังมีชีวิตอยู่

เราก็เชื่อตามที่เคยเชื่อพี่น้องทั้งหลายมาแล้ว ถึงขนาด ๑๐ ตันกว่า เชื่อ ได้มาแล้ว อันนี้ยังขาดอยู่เพียง ๖๐๐ กิโลกว่า เชื่อมั่นเข้าไปอีกว่าต้องได้ วางั้นเลย จากนั้นแล้วก็ประกาศเปิดเผยทีเดียวเลยว่า ทองคำและทุกอย่างในโครงการนี้ปิดให้เป็นปกติเลย แล้วแต่อัธยาศัยของใครที่บริจาคตามจริตนิสัยหรือศรัทธาของตนไปธรรมดาทั่วๆ ไป แต่จะมีจุดอย่างที่ว่านี้ โดยโครงการครบไว้ไม่มี เราเปิดออกหมดแล้ว ทองคำพอได้คู่นี้แล้วที่นี้ก็ประกาศให้ทราบทั่วกันหมด มีหวังจะได้อยู่แล้ว ทองคำตันนี้จะได้ ในไม่ช้าจะได้อยู่ขาดอยู่เพียง ๖๐๐ กว่ากิโล ต้องได้

การช่วยชาติคราวนี้พี่น้องชาวไทยเราทั้งประเทศรวมหัวกันเป็นกำลัง ได้ทองคำตั้ง ๑๐ ตัน ว่า ๑๑ ตันเลยก็ได้ มีที่ไหน ก็มีที่พวกเราทั้งหลายร่วมกัน ด้วยความรักชาติ ความสามัคคี นำมาบริจาค ได้ทองคำตั้ง ๑๐ ตันหรือ ๑๑ ตัน เป็นของเล่นเมื่อไร ดอลลาร์ก็ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ได้น้อยเมื่อไร สำหรับเงินสดหลวงตาพูดไม่ได้ เพราะเราบริจาคอะไรแล้วผ่านไปเลยๆ เหมือนท่านทั้งหลายมาทำบุญให้ท่าน หมด ยังเท่าไรไม่สนใจ ทำบุญมาตั้งแต่พ่อแม่ปู่ย่าตายายจนกระทั่งปานนี้หมดไปเท่าไรไม่มีใครสนใจใช้ไหม นี่เราทำประโยชน์ให้

โลกก็แบบเดียวกัน มากน้อยเท่าไรๆ เท่านั้นๆ ให้ไปแล้วผ่านไปเลยๆ เหมือนท่านทั้งหลายได้ทำบุญให้ทานมาตลอด คนหนึ่งจะหมดไปก็หมิ่นก็แสนก็ล้านๆ ไม่มีใครนับอำนาจแห่งกรรมดีจะบรรจุเข้าในนี้หมดเลย กรรมดีจะรวมตัวเอง กรรมชั่วก็แบบเดียวกัน เพราะฉะนั้นให้ระวังกรรมชั่ว ให้พยายามสร้างกรรมดี

มากจริงๆ ละเงินสดเรา ออกอยู่ทุกภาค เป็นตึกเป็นอะไรต่ออะไร การสงเคราะห์สงทานนี้มีหลายแบบ ไม่ใช่แบบหนึ่งแบบเดียว สงเคราะห์สงทานคนทุกข์คนจนที่จำเป็นจะควรสงเคราะห์ ถ้ามั่นอย่างละเอียดลออ สมควรที่จะสงเคราะห์ เอ้า สงเคราะห์คนจนส่วนบุคคล อย่างนี้ก็มากต่อมาก ไม่ใช่บ่อยๆ แต่ทำอะไรแล้วเราไม่ระบุง้อ เพราะทุกคนๆ ทั้งคนมีคนจนมีศักดิ์ศรีด้วยกัน เวลาไปช่วยเขาแล้วไปประกาศลั่นๆ เหมือนกับไปเหยียบหัวเขาลง ศักดิ์ศรีดีงามขาดสะบั้นไปหมด ดีไม่ดีคนอื่นดูถูกคนนั้นอีกด้วย อย่างนี้ไม่สมควร เพราะฉะนั้นเวลาเราให้แล้วด้วยเหตุผลโลกที่เหมาะสมแล้ว ให้แล้วผ่านไปเลยๆ เราจึงไม่บอก มันจำนวนสัก โห้ย อันนี้ไม่ใช่บ่อยๆ นะ บางรายตั้งเป็นล้านๆ ก็มี

เหตุใดจึงช่วยถึงเป็นล้านๆ เพราะความจำเป็นมันเข้าถึงจุดนั้นต้องให้ ก่อนจะให้ใครก็ตามเราจะสอบถามทุกสิ่งทุกอย่าง จนกระทั่งเข้าถึงบ้านถึงเรือนเขาเลย แต่เราไม่ได้เข้านะ คนของเราเราสั่งให้ไปติดตามดูเรื่องราวชัดเจนแล้ว สมควรแล้วที่จะได้ช่วยเท่านั้น เอ้า ตุมเลย อย่างนี้เรื่อยมา ให้แล้วเราไม่เคยถาม จนกระทั่งให้เงินทางนี้เราจ่ายไม่ทันถอนเงินจากธนาคารแล้วก็แยกทางนี้แยกทางนั้นช่วยทางโน้นทางนี้เรื่อยมานะ อย่างนี้ละเราทำ คนนี้ไปแจกทางนั้น คนนั้นไปให้คนนั้น ทางนี้ให้คนนี้ ส่งไปอย่างนี้นะ เขาจะส่งทางไหนก็ตาม เอาเงินสดออกให้เขา ให้เขาจ่ายทางเข้คทางอะไรเป็นคนที่เราไว้ใจทั้งนั้น จ่ายไปตามจุดๆ ที่จำเป็นๆ เรื่อยมาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่นับ นับไม่ได้เลย

นี่หมายถึงคนจน คนจนตรอกจนมุม ถึงได้มาจนอย่างนี้ ถ้าจนธรรมดาทั่วโลกรมันจนด้วยกัน เราไม่สนใจอันนี้นะ ถ้าจนอย่างที่ว่านี้ จนที่น่าสนใจก็ต้องสนใจ เช่นเป็นคนดิคนดีทำงานบริษัทห้างร้านด้วยกัน ถูกเขาต้ม หักหลังแหกเลย จม ทั้งๆ ที่คนนี้เป็นคนดีตามสืบถามให้รู้เรื่องราวชัดเจน อ้อ แม่แล้ว เรียกว่าถูกเขาต้ม เป็นคนดีอยู่แล้ว ทำดีอยู่แล้ว แล้วถูกเขาหักหลัง เอ้า ช่วยไม่จั้นจม ถ้ามจนกระทั่งว่าเมื่อหมดอันนี้ไปแล้วจะไปอาศัยอะไร ถ้ามขนาดนั้นนะ มีที่อยู่ที่บ้านที่เรือนที่ไหนๆ บ้างถ้ามจนละเอียด เขาตอบมาอย่างละเอียดแล้ว เอาละที่นี้ให้เลยๆ อย่างนี้นะ เราช่วยโลกเราไม่ได้ช่วยสุมสี่สุมห้า ทุกอย่างไม่เคยมีสุมสี่สุมห้านะ ต้องละเอียดลออ

เรื่องที่ว่าเป็ลัน เป็ลัน ๆ นี้ แต่ละราย ๆ นี้มีไม่น้อยนะ นี้ด้วยความจำเป็นอย่างนี้ที่เราจะต้องช่วย อย่างนี้ก็มี สำหรับคนทุกซ่คนจนคนจำเป็น จากนั้นก็โรงพยาบาลมาก โรงเรียน ที่ราชการก็มีไม่มาก แต่โรงร่ำโรงเรียนกับโรงพยาบาลนี้มากที่สุด โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่งทั่วประเทศไทย สร้างไว้ทุกแห่งทุกหนตามความจำเป็นที่เขาติดต่อขอมา ได้เหตุได้ผลกันเรียบร้อยก็ลงใจช่วยกัน ๆ อย่างนี้ เงินสดเราจึงนับไม่ได้ว่าจั้นเลย ไม่มีอะไรเหลือแหละ เราไม่เคยนับ นับไปหาอะไร ถ้าย่างว่าหมดไปเท่านั้นเท่านั้น ลงทะเบียนบัญชี แสดงว่าความตระหนี่ถี่เหนียวยังมี เราไม่มีอย่างนั้น เมื่อจำเป็นที่จะช่วยกันได้ เอ้า ทุ่มไปเลย ทุ่มไปแล้วผ่านเลย ๆ ที่จะมานับว่าหมดเท่านั้นไม่เอา ลงบัญชีเท่านั้นเท่านั้นไม่เอา เราไม่ทำ

นี่ละที่ว่าเงินสด มันมากจริง ๆ ไม่ทราบว่กัพันลันหรือหมื่นลัน ออกอย่างนี้ทั้งนั้น ส่วนดอลลาร์ต่อไปนี้ก็ไดเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วว่า ดอลลาร์ที่เคยคู่เคียงกันไปเข้าคลังหลวงแต่ก่อนนะ ต่อไปนี้ดอลลาร์จะไม่ค่อยแน่นอนนัก เพราะการช่วยชาติบ้านเมืองเรากัหยุดแล้ว การเทศนาว่าว่การที่จะมีรายได้มาช่วยชาติบ้านเมืองก็ต้งหยุดไปตาม ๆ กัน มีแต่เขามาถวายตามอัธยาศัยของเขา เรากัรับตามอัธยาศัยของเรา เราเอาเงินจำนวนนี้ออกช่วยโลกมาตลอด ที่นี้เงินจำนวนช่วยชาตินั้นก็หมดไปตามที่เราหยุดช่วยชาตีกัยังมีแต่เงินที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมาให้เรานี้ เรากัออกช่วยชาติตามเดิม เพราะฉะนั้นมันจึงร่อยหรอ เงินจำนวนนี้ร่อยหรอมากเวลานี้ แต่การขอมานี้มากนะทุกวันนี้ ยิ่งมากขึ้นทุกวัน ๆ เฉพาะโรงพยาบาลมากที่สุด นี้เรื่องช่วยโลกด้วยเงินสด

สำหรับทองคำนั้นในกาลต่อไปนี้หากว่ยังจะร่อยหรอเข้ามาอีก เรากัต้งเก็บไว้อีกตามเดิม และหลอมเสร็จแล้วเอาเข้าคลังหลวงตามเดิม ไม่ว่าส่วนใหญ่ส่วนย่อยจะท่อย่างนี้ร่อยเปอร์เซ็นต์ เป็นอื่นไปไม่ได้ ส่วนดอลลาร์นั้นต่อไปนี้ไม่แน่ ถ้าว่การที่จะเข้าคลังหลวงอีกมากน้อยเท่าไรเราจะเจียดของเราเอง เมื่ออะไรมีน้ำหนักรว่กัน ความจำเป็นทางไหนหนักมาก ๆ เราจะพิจารณาอันนี้แล้วแยกแยะ เวลานี้ความจำเป็นทางพี่น้องชาวไทยที่จำเป็นมาร้องขอเรารู้สึกจำนวนมาก เราอาจจะได้แยกเอาเงินดอลลาร์นี้มาหนุนช่วยเงินไทยก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงว่าไม่แน่ จะไม่ได้เข้าคลังหลวงหมดเหมือนแต่ก่อน กรุณาทราบตามนี้

เราพูดอะไรตรงไปตรงมา ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมร้อยพันคม ธรรมไม่มี ตรงไปตรงมาเลย ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เพราะฉะนั้นจึงกล้าหาญที่จะพูดทุกสิ่งทุกอย่างตามความผิดหรือถูกทุกประการ เราไม่มีสะทกสะท้านหว่นไหวกับอะไร เพราะเอาความจริงมาพูด พวกที่ติดตามเห่าติดตามหอน ติดตามเห่าหอนกัดเรานี้ อู๋ย พิลึกนะ เราพยายามทำ

ความดีเต็มความสามารถ ใ้พวกที่จะคอยทำลายเราๆ ด้วยแบบนั้นฉบับนี้มากต่อมาก มันไม่ได้อะไรละ หาตั้งแต่ความผิดมาใส่คนทำดี ตัวของมันเรียกว่าเลวที่สุด คนหมดคุณค่าหมดราคา ความดีไม่มีในตัว คนอื่นเขาสร้างความดีไปทำลายเขาๆ คนนี้คือคนเลวที่สุด คนไม่มีค่าไม่มีราคา หาโจมตีทำนั้นโจมตีทำนี้ให้เขาขาดความเคารพนับถือ ถ้าหากว่าพอจะจับใส่คุกได้เขาอาจจะจับหลวงตาบัวใส่คุกใส่ตาราง เพราะหลวงตาบัวทุจริตต่อพี่น้องชาวไทย

แต่นี้หลวงตาบัวไม่มี บอกว่าบาทหนึ่งก็ไม่มี ฟังซินะ แต่มันก็หาเก็บตกอยู่อย่างนั้น ละพวกเศษพวกเดน หาเก็บแต่เศษแต่เดนทุกแห่งทุกหน ไปที่ไหนหาจดหาจ้องที่จะคอยจับทุจริตเรา แล้วก็เอาออกประจานเรา เข้าใจไหม หลวงตาบัวให้เงินคนนั้นเท่านั้น ให้เงินคนนั้นเท่านั้น นี่มันหาจับผิด ว่าให้เงินคนนั้นเท่านั้นเท่านั้น ก็ทั่วแผ่นดินไทยเราให้ทั้งนั้น ฟังซิว่าให้คนจนเป็นล้านๆ เป็นยังงี้ผิดไหมละเราให้ แล้วทำไมมันไปหาจับนั้นจับนี้อย่างนี้ ฟังซิพวกคนเลว พวกคนเศษคนเดน จึงหาเก็บตกเศษเดนไปอย่างนั้น เราไม่เคยสนใจนะที่หาเรื่องราวมาตลอด ทุกวันนี้ก็หา ซอกแซกซิกแซ็กหาเรื่องราวที่จะไปโจมตีเรา

เพราะเราเป็นคนสำคัญคนหนึ่งที่อยูุ่มชาติและศาสนา และเป็นก้ำขวางคอกของผู้ที่จะกลืนชาติกลืนศาสนานี้อยู่ จึงพยายามทำลายเรา ถ้าทำลายเราลงได้แล้ว ชาติศาสนานี้ไม่ต้องเคี้ยว กลืนเลยๆ ก็หมายความว่าอย่างนั้น ก็มีแต่เราที่เป็นก้ำขวางคอกอยู่ และเอาไม้ค้ำคอกมันอยู่เดี๋ยวนี้มันกลืนไม่ได้ เข้าใจไหมละ มันจึงต้องหาวิธีทุกอย่างที่จะทำลายเรา ท่านทั้งหลายทราบเอาไว้ เราไม่สนใจเราพูดตรงๆ ใครจะว่าอะไร ท่านทั้งหลายจะเชื่อคนที่มาโจมตีเราหรือจะเชื่อเราก็แล้วแต่นะ ให้พิจารณาอย่างนี้ก็แล้วกัน เราทำประโยชน์ให้โลกขนาดไหน พวกนี้มันทำประโยชน์ให้โลกอะไร มีแต่ทำโทษต่อโลกต่อชาติบ้านเมืองต่อศาสนา ต่อบุคคลผู้ทำดีเท่านั้น แล้วจะเชื่อทางไหนกันพิจารณาซิ

เขาไปประกาศโฆษณาว่าหลวงตาอย่างนั้นอย่างนี้ ให้พากันหุ้ผึ้งนะการเชื่อ ให้หวังเป็นสาวกเขาไปนะ แล้วเขาเอาเบ็ดเกาะปากดิ่งลากไป เป็นอาหารว่างของเขาแล้วนั้น ให้ชั่งน้ำหนักนะ เราทำประโยชน์แก่โลกขนาดไหน ใ้มันทำประโยชน์ให้โลกอะไรบ้าง มีตั้งแต่ทำโทษอย่างเดียว ทำความฉิบหายแก่โลก จึงหาโจมตีคนดี คนชั่วเต็มบ้านเต็มเมืองมันไม่ไปหาจับเข้ามาใส่คุกใส่ตารางช่วยเจ้าหน้าที่เขาบ้างเลย แต่มันไปหาจับคนดี คนพวกนี้เลว ไม่มีราคาไม่มีราคาอะไรเลย ท่านทั้งหลายจะเชื่อทางไหนฟังเอานะ ปั้นเรื่องนั้นขึ้นมา ปั้นเรื่องนี้ขึ้นมาให้เขาเชื่อ ยิ่งฆ่าตัวเองลงไปนะ

ใครจะไปเชื่อ หูคน ผิดถูกชั่วดีมันก็รู้ด้วยกันทุกคน จะไปปั้นหลอกเขาต้มเขาได้
 ยังไง ถ้าคนเชื่อๆ ต้มได้อยู่ แต่อย่างไอ้ปุกก็อย่าไปต้มมันนะ เดียวมันกัดเอา ไอ้ปุกก็เรา
 ไม่ใช่หมาโง่นะ หมาฉลาดอยู่ คนเราก็ไม่ใช่คนโง่ทุกคนพอจะเป็นแบบหมาตาย พวกนี้ไม่มี
 ทางหากินไม่มีอาชีพ มีตั้งแต่เรื่องต้มเรื่องตุ๋นคนอื่นไปอย่างนั้น อู๊ย นำทุเรศนะเรา คือ
 แทนที่เราจะมาพิจารณาที่เขามาโจมตีเราทำผิดอย่างนี้ เราไม่มีเราก็บอกไม่มี เราไม่เป็น
 อารมณ์ มันเป็นอารมณ์กับคนพวกนี้ โอ้ นี่พวกข้าศึกมหาภัยของชาติ คือพวกนี้ๆ เนาะเป็น
 อย่างนั้นนะ นี่มหาภัยของชาติ จะพยายามกลืนชาติกลืนศาสนาไม่ให้มีเหลือเลย แล้วมัน
 คิดใหญ่คิดโตว่ามันจะขึ้นครองชาติพวกนี้นะ มันจะเอาอะไรครองชาติ คนเหลวคนเลว
 ขนาดนี้มาครองชาติไทยได้หรือ ชาติไทยเราไม่ใช่ชาติเลว ศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนาที่เลวพอ
 คนเลวๆ นี้จะมาครองมากลืนกินชาติศาสนาได้อย่างง่ายดาย

เราอย่าไปสนใจนะไอ้พวกเลวๆ นี้ มันออกช่องไหนๆ ให้พากันเข้าใจกันไว้ทุกคน
 ไม่มีชิ้นดีพวกนี้ที่จะเป็นผลเป็นประโยชน์ต่อชาติศาสนา มีแต่เรื่องทำลายโดยถ่ายเดียว
 ออกแง่โตมุดโตมิดแต่เรื่องทำลายทั้งหมด ความดีชนิดหนึ่งมันมาแสดงต่อชาติให้ท่าน
 ทั้งหลายเห็นมีไหม ทองคำของเราน้ำหนักตั้ง ๑๐ ตัน มันมีสักหนึ่งกิโลไหมพวกนี้ที่เอามา
 ช่วยเหลือ และพอที่จะมีอำนาจมีส่วนเกี่ยวข้องแล้วตำหนิติเตียนเรา นี่บาทหนึ่งทองคำก็ไม่มี
 มี ดอลลาร์ดอลลาร์หนึ่งก็ไม่มี เงินบาทบาทหนึ่งก็ไม่มี แต่เรื่องโจมตีนี้เหนือโลกเหนือสงสาร
 ปากมันแหลมคมนะพวกนี้ ปากหวานด้วย เป็นพิษเต็มตัวด้วย มันเป็นอย่างนั้นมาตลอด
 ต้องหลอกต้องลวงเขาทำนั่นทำนี่หลายสิ้นพันคม อู๊ย นำทุเรศ

ทองคำเราเวลานี้ได้ ๓๕๒ กิโล ยังขาดอยู่ประมาณ ๖๔๘ กิโล ไม่นานละค่อยมาๆ
 ต่อไปก็เต็ม ถ้าเต็มคราวนี้แล้วเรียกว่าชาติไทยของเราได้ทองคำเข้าสู่คลังหลวง ๑๑ ตัน ว่า
 ง่ายเลย ดอลลาร์เรากำลังพิจารณา ควรจะมีจุดมีพักของมัน เช่น ๑๐ ล้าน ๒ แสน ๑ หมื่น
 มันควรจะได้ ๑๐ ล้าน ๕ แสน เราคิดไว้แล้วเหล่านี้นะ ควรจะมีพักของมันไว้แล้วยุติ ได้
 ๑๐ ล้าน ๕ แสนดอลลาร์แล้วปิดก็เลย เราก็คิดไว้แล้วอันนี้ พอถึงขั้นจะยุติเราจะให้มีพัก
 ของดอลลาร์ ดอลลาร์เราก็ได้มาเรื่อยๆ ก็อยู่ในความรับผิดชอบของเราทั้งนั้น ทั้งทาง
 กรุงเทพทั้งทางนี้ ควรที่จะแยกแยะไปทางไหนเราพิจารณาแล้วเราจะสั่งเองๆ

ผู้กำกับ ปัญหาธรรมะจากเว็บไซต์หลวงตา วันที่ ๑๖ มิ.ย. ๒๕๔๗ กราบนมัสการ
 พ่อแม่ครูบาอาจารย์หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ดิฉันได้หัดวิปัสสนากรรมฐานตามที่
 หลวงตาได้สอนสั่งมาเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้ว โดยการเจริญสติ ใช้พุทโธแนบชิดมาโดย
 ตลอด การพิจารณาเป็นไปด้วยดีตามลำดับ และได้พิจารณากายสังขาร ว่าไม่มีอะไร

แน่นอน จนกระทั่งดิฉันได้ทำสมาธิ จิตรวมควบแน่นสว่างจ้าอยู่ แต่ในขณะที่เดียวกันนั้น ภายสังขารมันจะขาดออกจากกันให้ได้ ลมหายใจคอยจะหลุดลอยเหมือนคนใกล้ตาย สติก็จับตัวรู้นั้น รู้ว่าตัวเองกำลังจะใกล้ตาย แต่ในขณะที่เดียวกันจิตมันก็ค่อยๆ จ้าขึ้น จนลมหายใจนั้นแน่นิ่งหมดไป เหลือแต่ความสว่างไสวและปัญญาได้แจ้งว่า มันเป็นเช่นนั้นเอง หลังจากนั้นเป็นต้นมา เวลาหันกลับไปนั่งทำสมาธิพิจารณาที่ไร จิตมันจะกำหนดไปตรงที่ลมหายใจหมดอยู่เรื่อยไป (แต่ตัวเองรู้ว่าแท้จริงแล้วยังหายใจอยู่) ทุกวันนี้การดำเนินชีวิตประจำวัน ภายก็ทำหน้าที่ไปตามปรกติ แต่จิตนั้นก็กลับว่างเฉย บางทีกิเลสก็มีตามมากวนเป็นระลอกๆ แต่จิตนั้นก็พิจารณาให้แล้วเสร็จสรรพว่า เหตุที่เกิดเป็นเช่นไร และหนทางดับกิเลสนั้นเป็นอย่างไร

ดิฉันเป็นอย่างนี้มาได้สักระยะหนึ่งแล้ว จึงกราบเรียนขอความเมตตาจากหลวงตาว่า ควรจะทำอะไรต่อไป

หลวงตา ตอบนะ ที่ทำมานี้ถูกต้องแล้ว ให้ทำอย่างนั้นต่อไป แต่อย่าไปถืออารมณ์ที่ได้ที่รู้ที่เห็นนั้นมาเป็นอารมณ์ในเวลาภาวนา ภาวนาเราตั้งปัจจุบันมา แต่ถือต้นลำสำคัญคือ เรากำหนดลมหายใจหรือกำหนดพุทโธ ก็ให้ตั้งนั้น สติอยู่กับนั้นเป็นปัจจุบัน อย่าไปยึดเอาผลที่ได้มามากน้อยเพียงไร สว่างกระจ่างแจ้งอะไร ช่าง ปล่อยไปหมดเรื่องอดีตที่ผ่านมาแล้วนะ อย่ามาเป็นอารมณ์ในปัจจุบันขณะกำลังภาวนา ให้ภาวนาอยู่ในวงปัจจุบันอย่างนี้เรื่อยไป แล้วมันจะค่อยขยายออกไปเรื่อยๆ เป็นอันว่าที่วามานี้ถูกต้องแล้ว ให้ดำเนินอย่างนั้นต่อไป

แล้วคนที่มีความดูดดื่มในธรรมไปทำการงานอะไร ธรรมจะติดแนบๆ เหมือนคนนี้เขาพูดนี้แหละ คือดูดดื่มในธรรมแล้วไปทำการงานอะไร เรื่องทำก็ทำไปทำงาน จิตใจกับธรรมก็สัมผัสสัมพันธ์กันไป ไม่ได้คัดค้านต้านทานกัน ไม่เป็นข้าศึกต่อกัน ให้พากันจำเอาไว้นะ เว้นแต่จิตที่ยังไม่ได้เรื่องได้ราวมันคอยจะแฉลบออกไป แม้แต่ตั้งใจภาวนามันยังออกไปต่อหน้าต่อตา ถ้ามันมีความดูดดื่มแล้วเป็นอย่างนี้แหละ ทำการงานอะไรก็ตามทางนี้มันก็เป็นของมันเองไปเรื่อยๆ เอาต่อไป

ผู้กำกับ ท้ายนี้เขาบอกว่า ขอกราบขอบพระคุณหลวงตาเป็นอย่างสูงที่สุด ที่ได้ช่วยแนะแนวทางชี้ทางสว่างในด้านธรรมะให้แก่ชาวโลกเจ้าค่ะ

คนที่สองครับ ผมภาวนาพุทโธมาได้ประมาณวันครึ่ง แมตตอนหลับผมจะฝันหรือเห็นความเหลวไหลในหัวของตัวเองเป็นระยะๆ แต่ก็ยังเป็นอยู่ บางทีนั่งอยู่ในห้องนานๆ หรือว่านอนเล่นๆ ผมก็ภาวนาตลอด รู้สึกว่าจะไปได้ดี แต่ผมมาเจอปัญหาอย่างหนึ่งคือ

เมื่อภาวนาไปนานๆ อารมณ์โมโหหรือวิตกกังวลจะดับ แต่เกิดอาการเบื่อขึ้นมาแทน มันเบื่อมาก ๆ เช้ง ๆ ไม่รู้จะทำอะไรผมก็จะตีสมาธิและสูบบุหรี่ มันทำให้หัวใจผมสั่นและเกิดอาการเครียด แต่ผมก็ชอบมันเวลาหัวใจสั่น (ผมตีคาแพและบุหรี่) เนื่องจากผมตีสมาธิความฟุ้งซ่านของตัวเองไม่ได้ ผมเลยสูบเพื่อให้หัวใจคิดอะไรไม่ออก ก็เลยตีคาแพและบุหรี่ ผมเสพยาทั้งสองอย่างนี้จนเหนื่อยง่ายและเครียดจนทำอะไรไม่ถูก เบื่อ ๆ เหนื่อย หัวตื้อ ไม่อยากคิดอะไรวุ่น ๆ วน ๆ ช่วยผมที หลัก ๆ ผมขอถามว่า ตอนภาวนาเมื่อมีอาการเบื่อ เช้ง ควรทำอย่างไรครับ

หลวงตา บอกให้เขาไปทำโลงผีไว้ มันจะตายทั้งเป็น เหลือแต่ลมหายใจเท่านั้น เข้าใจไหม ก็เท่านั้นแหละ อ้าว มันก็ต้องตอบกันอย่างนั้นซิ เข้ากันได้แล้วนะ เอาละผ่านไปที่นี่ พอ

ผู้กำกับ คนที่สามครับ เวลานั่งสมาธิแล้วเกิดปวดเมื่อย ซาตามขา จะขยับเปลี่ยนอิริยาบถได้ไหม แต่พยายามตามความเคลื่อนไหวนั้น ๆ ด้วยสติ พยายามแยกกายกับจิตตามที่เคยอ่านพบแต่ก็ไม่แน่ใจ กราบเรียนถามหลวงตาช่วยแนะนำด้วยครับผม

หลวงตา การภาวนาเพื่อความฉลาด เรามีอะไร ๆ ร่างกายของเราจะพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงแก้ไขกันยังไง เป็นเรื่องของเราภาวนาเพื่อความฉลาด ไม่ได้ภาวนาเพื่อความโง่ เอาละพอ เราชี้แจงตอบอย่างนี้

ผู้กำกับ จบแล้วครับ

หลวงตา ก็ไม่ใช่คนตาย นั่งอยู่เฉย ๆ มันก็ปวด จะมาว่าอะไรนั่งภาวนาแล้วปวด อยู่เฉย ๆ มันก็ปวด เท่านั้นละ

หลวงตา เออ เรื่องศพหลวงสังวาลย์ ที่วัดสังฆทานรัฐสิริจะเป็นปัญหายุ่งยากขึ้นมาก ที่แรกทางจังหวัดสุพรรณบุรีเขาก็มาพูดให้เราฟัง เป็นความต้องการของเขาที่ว่าอยากเอาศพหลวงพ่อสังวาลย์นี้กลับไปสุพรรณบุรี ว่าทางนี้ไม่ให้ แล้วหลวงพ่อจะพิจารณาว่ายังไง ถ้าพูดตามส่วนกลางแล้วเราก็พูดไปกลาง ๆ คือธรรมดาเราอยู่บ้านไหนตายแล้วก็เอากลับไปไว้ในบ้าน เราก็ว่าไปธรรมดา

ถ้าหากว่ามันมีข้อแยกแยะอย่างนี้ เราก็ต้องพูดตามข้อแยกแยะ ศพหลวงพ่อสังวาลย์รัฐสิริมันเป็นอะไร ยัวเยี้ย ๆ เรื่องราวที่จะเกิดให้คาราคาซัง แล้วก็ลงกันไม่ได้จนเกิดเรื่องกันอย่างนี้ ก็ไม่ทราบจะให้เราตัดสินใจยังไง ที่ว่าตายแล้วต้องกลับวัดนั้นหมายถึงว่า ไม่มีเหตุการณ์อะไรเลย เหมือนอย่างว่าคนตายตายแล้วในป่านี้ก็เอาเข้าในบ้าน ไซ้ไหมล่ะ ไปตายที่ไหนก็เอามาบ้านเจ้าของ นี่วัดท่านอยู่ที่วัดทุ่งสามัคคี ท่านก็ไปตายในวัดลูกศิษย์ท่าน

ธรรมดาก็ควรที่จะไปอยู่ที่วัดทุ่งสามัคคีตามเดิม แต่ในเรื่องราวก็เลยยั่วเย้าขัดแย้งกันจะไม่ให้ท่านไป

ไม่ให้ท่านไปเพราะเหตุใดเราก็ไม่ทราบ เราก็พูดกลางๆ อันนั้นนะ นี่เมื่อมีเรื่องอย่างนี้ก็แล้วแต่จะวินิจฉัยกัน ท่านควรจะกลับไปวัดทุ่งสามัคคีด้วยเหตุผลใดอะไร หรือให้อยู่วัดสังฆทานก็ด้วยเหตุผลใดอะไร ทั้งสองฝ่ายนี้เป็นลูกศิษย์ของท่านที่ควรจะต้องตกลงกันได้ด้วยเหตุผลนะ ก็มีเท่านั้น

ที่จะให้เราบ่งบอกว่าต้องไปอย่างนั้น ต้องไปอย่างนี้ ทั้งๆ ที่เหตุผลก็มันยุ่งยังไม่ลงกันได้ เราตัดสินใจไม่ได้ อันนั้นเราพูดธรรมดาว่าไม่มีเรื่องอะไร ท่านไปตายที่ไหนเขาก็เอากลับมาวัดของท่านก็ไม่มีปัญหาใช่ไหม แต่เมื่อมันมีเรื่องมีราวที่ควรพิจารณาก็ต้องพิจารณากันระหว่างลูกศิษย์ทั้งสอง คือทางวัดสังฆทานกับวัดทุ่งสามัคคีธรรม มันก็มีเท่านั้น หรือมีอะไรอีกไหม

โยม ทางวัดสังฆทานเขาบอกว่า หลวงปู่สังฆวาลย์ท่านลาออกจากเจ้าอาวาสวัดทุ่งสามัคคีธรรม สุพรรณบุรีแล้ว แล้วมาอยู่วัดสังฆทาน หลวงพ่อสนองยกวัดสังฆทานให้ครอบครองเป็นเจ้าอาวาสที่วัดสังฆทานแล้ว ที่มานี้ท่านมีเหตุเต็มใจมา เพราะวัดทางโน้นที่เป็นลูกศิษย์ท่านที่เป็นพระไม่เคยเคารพท่าน ไปดูหมิ่น ไปตั้งตู้บริจาคอะไรต่ออะไร พูดจาอะไรก็ไม่เชื่อฟัง ตามที่มีข้อมูลมา ท่านก็เลยมาอยู่กับหลวงพ่อสนอง วัดสังฆทาน แล้วท่านก็สร้างวัดเขาน้ำตกไว้อีกหนึ่งแห่ง ให้ลูกศิษย์ไปปกครองอยู่ แล้วท่านก็สั่งว่า ถ้าท่านสิ้นไปแล้ว อยากจะให้สร้างพระนอนไว้ที่วัดเขาน้ำตก หลวงพ่อสนองก็รับทราบ มีข้อมูลแบบนี้ครับ

หลวงตา นั้นแล้ว เหตุผลมันก็มีอย่างนี้แล้ว จึงจะให้พิจารณากันเอง ถ้าตามเรื่องของเราแล้ว ตามเหตุผลที่ฟังนี้ละ ท่านปลงใจมาหมดแล้วจากวัดทุ่งสามัคคี มาอยู่กับลูกศิษย์คนนี้ แล้วทางนี้ก็ยกท่านให้เป็นใหญ่ เป็นพ่อบ้านพ่อวัดทางนี้แล้ว ท่านตายแล้วศพของท่านจะอยู่นี่เป็นไรไป ก็ไม่ขัดข้อง ยังมีน้ำหนักมากกว่าที่จะย้อนกลับไปวัดทุ่งสามัคคีธรรม ซึ่งท่านเสียสละแล้ว ใช่ไหมละ มันก็มีเท่านั้นแหละ เหตุผลก็ก็มีอย่างนั้น พิจารณากันเราไม่อยากเข้าไปยุ่ง เดี่ยวหลวงตาบ๊วยจะไปเป็นเจ้าเรื่องอยู่ในนั้นนะ มีเรื่องมีแน่ๆ มันคอยจะหาเรื่องหาจับนั้นจับนี้เรื่องราว จับอะไรมันก็จับไม่ถูกแหละ มันหากจับพวกบ้าจับ จับเท่าไรมันก็จับไม่ถูก เราก็เฉยอยู่อย่างนั้น ก็มีเท่านั้นแหละ เหตุผลก็ก็มีอยู่ มันก็ลงตามเหตุผลมันก็แล้วเท่านั้นเอง จะมีปัญหาอะไร

โยม ที่หลวงตาชี้แจงไปอย่างนี้ก็ดีแล้ว เพราะเนื่องจากพวกลูกศิษย์ที่เขามาให้ข้อมูลวันนั้น เขาก็เอาเทปวันนั้นไปออกทางทีวี เพื่อเป็นประโยชน์แก่ฝ่ายเขา แต่หลวงตาชี้แจงไปหลวงตาเป็นกลางๆ อย่างนี้ก็คิดว่าดีแล้วครับผม

หลวงตา นั้นแล้ว เราพูดไปตามเหตุตามผลธรรมดาที่ไม่มีเรื่องมาเกี่ยวข้อง ท่านอยู่วัดทุ่งสามัคคีท่านมาตายวัดลูกศิษย์ แล้วทางลูกศิษย์จะเอาไปวัดทุ่งสามัคคีก็ควร เพราะเป็นวัดของท่าน เนื่องจากว่าเรายังไม่ทราบเหตุผลโลกก็พูดตรงไปตรงมา ที่นี้เมื่อมันมีเหตุผลเข้ามาเกี่ยวโยงอย่างนี้แล้ว มันก็ต้องมีอีกแง่หนึ่งดังที่พูดตะกี้นี้ ก่อนที่ท่านจะมาอยู่ที่นี่เป็นครั้งสุดท้าย ท่านเสียสละหมดแล้ว บอกเหตุผลว่าลูกศิษย์ทางโน้นไม่เคารพนับถือท่าน ปฏิบัติโกรโงโสท่านไม่พอใจจะอยู่ ท่านก็เสียสละทางโน้น ทางนี้ก็อาราธนาให้ท่านอยู่ที่นี้และเป็นผู้ใหญ่ในที่นี้ ทุกสิ่งทุกอย่างท่านเหล่านั้นมอบกรรมสิทธิ์ให้หมด เรื่องเป็นผู้ใหญ่ก็เท่ากับท่านเป็นเจ้าของวัดสังฆทานก็ได้ ไซ้ไหมละ ตายแล้วศพก็อยู่ที่นี้ได้ขัดข้องอะไร แน่ เรื่องราวเป็นอย่างนั้น ก็มีเท่านั้นแหละ จะให้พูดอะไรมากกว่านี้ไม่ได้ เดี่ยวหลวงตาบวชตายแล้วมันจะแย่งศพกัน คนหนึ่งจะแย่งลงเหวนั้นคนหนึ่งจะแย่งลงหลุมนี้ คนหนึ่งจะแย่งเข้าส้วมคนหนึ่งจะแย่งเข้าถ่าน เข้าใจไหม มันจะตกรรกกันหมดพวกนี้ มันจะเกิดทะเลาะเบาะแว้งกัน ไม่แย่งกันขึ้นสวรรค์นิพพาน เข้าใจไหมละ

โยม แก่ไม่ให้แย่ง ไม่ตาย ๆ

หลวงตา ยังไม่ตายนี้เขาก็ไม่แย่ง เวลาตายแล้วมันได้เรื่องอะไร ทุกอย่างถ้าเอาธรรมของพระพุทธเจ้าตัดสินแล้วไม่มีเรื่องอะไร ยอมรับทันทีเลย ถ้าเอาทิวี่มานะเอากิเลสเข้าไปตัดสิน ตัดสินกันไม่ลงยุ่งกันกัดกันเลย เอาหามาตัดสินให้กัดกันเหมือนหมา เข้าใจไหม (หัวเราะ) ถ้าเป็นธรรมตัดสินปั๊บเท่านั้นพอ อย่างที่เราฟังมานี้ เราเข้าใจแล้วนั้น มันก็ลงในวัดสังฆทานแล้ว ไม่ได้ไปทางโน้นแหละ เพราะท่านตัดหวังตัดโยมาหมด เหตุที่ท่านตัดเพราะอะไร แน่ ลูกศิษย์ในวัดโนวเป็นอย่างไรต่อท่าน ท่านถึงไม่พอใจถึงต้องมาอยู่กับลูกศิษย์คนนี้ เขาก็ยกความเป็นใหญ่ให้ท่านหมดทุกอย่างแล้ว เป็นกรรมสิทธิ์เต็มตัวในวัดนี้แล้ว ก็เท่ากับท่านเป็นเจ้าของวัดนี้แล้ว สละวัดนั้นมาแล้ว จะมีปัญหาอะไร ตายก็เผาอยู่นั้นหรือไม่เผาก็เก็บอะไรก็เก็บไว้ที่นั่นแหละ มันก็มีเท่านั้นเรื่องราว ไซ้ไหมละ เอ้า ถ้าว่าผิดค่านมา

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th